27/04/2021

“Η Παναγία “Ξενιά”, ωκεανός θείου Ελέους και παρηγορίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στην κατανυκτική ακολουθία του «Νυμφίου», που τελέσθηκε στο νεόδμητο ιερό Ναό Αγ. Σπυρίδωνος, Επισκόπου Τριμυθούντος, του θαυματουργού, στη συνοικία Σιγής – Νέας Κηφισιάς Σερρών, χοροστάτησε, το απόγευμα της αγίας και Μεγάλης Δευτέρας, 26 Απριλίου 2021, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ο οποίος πριν δώδεκα χρόνια θεμελίωσε τον ιερό Ναό.

Μεγίστη επιστηρικτική ευλογία στον πνευματικό αγώνα των ενοριτών του ιερού Ναού απετέλεσε η «ενθρόνιση» σε ειδικό περίτεχνο ξυλόγλυπτο προσκυνητάριο του ιερού αντιγράφου της χαριτοβρύτου εικόνος της Παναγίας «Ξενιάς».

Προ της απολύσεως της κατανυκτικοτάτης ιεράς ακολουθίας, λιτανευτικώς περιεφέρθη εν πομπή εντός του ιερού Ναού και τοποθετήθηκε στον οικείο τόπο, ως μόνιμη αγιαστική ευλογία και θεομητορική προστασία των πιστών της ενορίας.

Ένδακρυς ο συμπροσευχόμενος, μικρός κατά τον αριθμό, λόγω των υγειονομικών μέτρων, πιστός λαός του Θεού συμμετείχε στα τελούμενα, ενθυμούμενος με αισθήματα ιεράς συγκινήσεως και εν Χριστώ ευγνωμοσύνης την προ διετίας ευλογητή έλευση στον ιερό Ναό Αγ. Σπυρίδωνος Σερρών, προς προσκύνηση και πνευματική ενίσχυσή του, του σεβασμίου και θαυματουργού αρχαιοτάτου ιερού εκτυπώματος της Παναγίας «Ξενιάς», από την παλαίφατη ομώνυμη γυναικεία ιερά Μονή Αλμυρού Μαγνησίας της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, με την ευκαιρία των πανδήμως τελεσθέντων θυρανοιξίων του ιερού Ναού, την Τετάρτη 11 Δεκεμβρίου 2019.

Στον πνευματικώς μυχιαίτατο λόγο του, ο Σεβ. κ. Θεολόγος εξέφρασε την βαθιά ευγνωμοσύνη του προς τον Τρισάγιο Θεό για όλα τα μεγάλα και θαυμαστά, τα οποία εποίησε ο Κύριος, διά των θερμουργών πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, για την ολοκλήρωση και αποπεράτωση του ιερού Ναού Αγ. Σπυρίδωνος Σερρών, χαρακτηρίζοντάς τον ως ένα πραγματικό θαύμα του Θεού, ιδίως στις δύσκολες ημέρες που διάγουμε.

Μίλησε επίσης ο Σεβ. «καρδιακώς» για το γλυκύτατο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, της «Μεγαλομάτας» Παναγίας «Ξενιάς», καταθέτοντας προσωπικές αναμνήσεις της παιδικής και νεανικής του ηλικίας, από τις προσκυνηματικές του επισκέψεις με τους οικογενείς και ιδίως την αείμνηστη μητέρα του Αικατερίνη στο θεομητορικό ενδιαίτημα του Αλμυρού, αλλά και σκέψεις πνευματικής ωφέλειας και οικοδομής.

Μεταξύ άλλων ο Σεβ. ανέφερε: «Ο ιερός Ναός του μεγίστου και χαριτοβρύτου Ιεράρχου Σπυρίδωνος του θαυματουργού αποτελεί μία συγκλονιστική μαρτυρία της βαθιάς πίστεως του λαού μας. Είναι ένα πραγματικό θαύμα! Ο Ναός αυτός, όπως και όλοι οι ιεροί Ναοί, ανηγέρθη μετά πολλών κόπων, αγωνιών αλλά και πολλών ευλογιών και παρακλήσεων από μέρους του Αγίου Θεού και της Υπερευλογημένης Θεοτόκου.

Η Παναγία «Ξενιά», η οποία μας υπενθυμίζει τα ξένα και παράδοξα, τα φρικτά και μεγάλα τα οποία συνετελέσθησαν στην ζωή Της και επιτελούνται δια πρεσβειών Της και σ’ εμάς. Μας διδάσκει ότι ξένοι και παρεπίδημοι είμεθα σ’ αυτόν τον κόσμο, καθώς πατρίδα μας είναι ο ουρανός. Μας «ξενίζει», μας φιλοξενεί δηλαδή με την αγάπη Της, στους πόνους και τις θλίψεις μας. Εκείνη ήταν παρούσα εδώ κατά τα θυρανοίξια του ιερού Ναού διά της αγίας εικόνος Της ώστε να αγιασθή ο οίκος τούτος του Κυρίου.

Εκείνη άνοιξε την μητρική Της αγκάλη και νιώσαμε όλοι θεϊκή παρηγορία. Η Παναγία «Ξενιά» ήκουσε των προσευχών μας και το ένα θαύμα διεδέχετο το άλλο. Σε καιρούς σκληρούς και μεγάλης κρίσεως έτρεχε το έργο του Θεού, προς δόξαν του Ονόματός Του, τιμήν της Υπερευλογημένης Μητέρας Του και δόξαν του θαυματοβρύτου πατρός της Εκκλησίας μας Αγ. Σπυρίδωνος.

Επέστη ο καιρός και ιδού ότι σήμερον αξιωνόμεθα από την χάρη Της να ενθρονίζουμε το σεπτό εικόνισμά Της σ’ αυτόν τον ιερό Ναό, με μία σεμνή και κατανυκτική τελετή, η οποία αποτελεί προπομπό της λαμπρής, συν Θεώ, τελεσθησομένης ακολουθίας των Εγκαινίων του, τα οποία προγραμματίζονται διά τας αρχάς του μηνός Ιουνίου ε.έ..

Αισθανόμαστε βαθύτατα συγκεκινημένοι, διότι ο νους μας ανατρέχει στο σεπτό μοναστήρι της Παναγίας της «Ξενιάς», εκεί όπου υπό την αγίαν σκέπην Της, ανατραφήκαμε εκκλησιαστικώς και στεγασθήκαμε πνευματικώς. Σ΄ Αυτήν

αναθέσαμε μετά Θεόν τις ελπίδες μας. Σ’ Αυτήν προσφεύγαμε πάντοτε και στις χαρές και στις λύπες μας.

Εκείνη πάντοτε ομιλούσε στις ψυχές μας μ’ έναν ιδιαίτερο και θαυμαστό τρόπο. Σ’ αυτά τα πάναγνα και μεγάλα μάτια της Παναγίας μας ατενίζαμε, τον ωκεανό του θείου ελέους και παρηγορίας, αντλώντας δύναμη και ελπίδα στην ζωή μας.

Ακόμη δε περισσότερο, τις τελευταίες αυτές πικρές ημέρες, ο νους μας ανατρέχει με μεγαλυτέραν ακόμη συγκίνηση και πάλι στην Παναγία «Ξενιά», αισθανόμενοι το μητρικό της χάδι να σκουπίζει τα δάκρυά μας καθώς πονούμε βαθιά για τον έστω και πρόσκαιρο αποχωρισμό μας, από την προσφιλεστάτη μητέρα μας Αικατερίνη, η οποία, μικρά παιδιά ακόμη μας οδηγούσε στην χάρη Της.

Σ’ Εκείνη, την μεγάλη Μητέρα όλων μας, εμπιστευόμαστε και εμείς την ιδική μας μητέρα και την παρακαλούμε να ξενίσει, να παραμυθήσει, να σκεπάσει, να προστατεύσει και να συνοδεύσει την πορευομένη στην χώρα της εν Χριστώ αειζωΐας, προς συνάντηση μετά του Δεσπότου Χριστού, άδολη και ταπεινή ψυχή της.

Σ’ Εκείνη εμπιστευόμεθα την μακαρία ψυχή της, την εξαγιασμένη και λελαμπρυσμένη μέσα στο καμίνι της μεγάλης υπομονής, όπως και εκείνη κάποτε σ’ Εκείνη, την μάνα όλου του κόσμου, εμπιστεύθηκε το δικό της παιδί, ως εργάτη της